

Кошева Юлія

Кірюхіна Марина

Хомяк Ольга

ORCID iD <http://orcid.org/0000-0002-3361-7790>ORCID iD <http://orcid.org/0000-0002-1199-3162>ORCID iD <http://orcid.org/0000-0003-1424-3962>

ПОДРУЖНЯ СУМІСНІСТЬ У ПСИХОЛОГІЧНОМУ АСПЕКТІ

А Досліджено психологічний аспект подружньої сумісності. Важливу роль у ній відведено дошлюбним стосункам. Охарактеризовано роль і місце психології в аналізованій проблемі. Вказано, яку роль вона відіграє в шлюбі. Вивчено мотиви, що спонукають людину до одруження, а також мотивацію, яка нею керує. Виокремлено декілька кризових періодів у розвитку родини. Наголошено, що кохання є великою і клопіткою працею, яка стає запорукою взаєморозуміння. Окрім цього, цікавим у своєму роді. Адже кожного року розвалюється безліч новостворених сімей, буває таке, що люди розходяться не проживши і двох тижнів. Розглянуто подружню сумісність у різних варіантах інтерпретації та зазначено, що вона відіграє вагомую роль у становленні сім'ї.

Ключові слова: сім'я; подружжя; сумісність; психологія; аспект; шлюб

Постановка проблеми. Сумісність подружжя відіграє вагомую роль у становленні сім'ї. Нині стрімко зростає відсоток розлучень, причиною яких є саме несумісність одного з іншим. Найбільша проблема таких відносин полягає у тому, що люди, достеменно не познайомившись, поспішно одружуються. Після певного часу спільного мешкання приходиться усвідомлення абсолютної різниці між характеристиками. Своєрідна ейфорія знищується побутом, руйнується можливість жити разом. Наполегливі намагаються шукати порозуміння, звертаються до психологів, намагаючись вирішити дану проблему. Більшість розлучаються, бо не бачать іншого виходу.

Під час опитування після розлучення переважна більшість респондентів називає причиною розпаду шлюбу несумісність характерів. Виникає закономірне питання, чому зникло взаєморозуміння, що існувало до шлюбу, і яке відіграє найголовнішу роль у будь-яких стосунках, неважливо між друзями, партнерами, рідними чи подружжям. Запорукою легкого спілкування є наявність схожих рис характеру, світоглядних позицій, життєвих орієнтирів. Тож, питання психологічного аспекту подружньої сумісності наразі є досить актуальним і вагомим.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій. Вчені досліджували психологію сім'ї різносторонньо. Ними було вивчено психологічну сумісність подружжя та емоційну адаптацію у перші роки після укладення шлюбу (М. Обозов, Т. Трапезнікова, П. Якобсон), фактори, що впливають на вдовolenня шлюбом чоловіків і жінок, розподіл ролей у сім'ї (Ю. Альошина, Л. Гозман), вплив ціннісних орієнтацій та шлюбно-сімейних настанов партнерів на майбутню подружню взаємодію (Л. Мороз, Ю. Альошина, Г. Дубчак, Т. Говорун), а також було здійснено психологічний аналіз розлучень (Л. Сердюк). Л. Гозман та Н. Ажгіхіна розглядали динаміку емоційних стосунків від атракції до кохання. Зарубіжні психологи, яких цікавили інтимні міжособистісні стосунки, вивчали сутність феномену кохання, розробляли та доповнювали його типологію (А. Маслоу, Р. Мей, Е. Фромм), досліджували причини та

прояви невротичного кохання (З. Фрейд, К. Хорні), вплив на шлюбні стосунки моделей стосунків, що існували у батьківській сім'ї (Е. Берн) тощо.

Мета роботи полягає у розкритті окремих проблем подружньої сумісності та її вплив на стабільність шлюбу.

Викладення основного матеріалу. Більшість розлучень стається саме у молодих сім'ях. Причиною є те, що вони легко йдуть на зруйнування шойно створеної сім'ї, зазвичай вважаючи, що «серйозні» стосунки ще попереду. Скоріш за все, вони просто не готові до обмеження особистої свободи, а тим паче не готові приносити щось у жертву заради іншої людини. Навіть, якщо ця людина – кохана. Вони легко розлучаються через те, що навіть не думають, що сім'я – це не просто, і, аби її створити, потрібно пройти своєрідні труднощі, подолавши які, сім'я може стати найщасливішою.

Перед тим, як перейти до даного питання, варто розтлумачити визначення поняття сім'я. Перші наукові праці про сім'ю були опубліковані ще наприкінці XIX століття. Вони були присвячені історичному аналізу виникнення інституту сім'ї. Нині дане питання є актуальним, інтерес до розвитку інституту сім'ї зберігається, набуває своєї специфічної актуальності й значущості. Сам сучасний союз має довгу історію та біографію.

Отже, сім'я – це найважливіша форма організації особистого побуту, заснована на подружньому союзі й родинних зв'язках, а саме, на відносинах між чоловіком і жінкою, батьками й дітьми, братами й сестрами, а також іншими родичами, що проживають разом. Насамперед, життя сім'ї характеризується матеріальними та духовними процесами [3, с. 99]. Завдяки сім'ї змінюються покоління людей, у ній людина народжується, зростає, в подальшому продовжує свій рід, створюючи власну родину. Форми й функції сім'ї прямо залежать від суспільних відносин, а також від рівня культурного розвитку суспільства.

Найголовніше поняття в аналізі сімейних відносин відводиться визначенню «ролі», а саме, тому, яку роль виконує чоловік і дружина у новоствореній сім'ї. До того ж ці ролі не

повинні перехресуватися: чоловік не повинен виконувати жіночі ролі, а жінка – чоловічі. Проте, це застереження не стосується допомоги в побуті, коли, наприклад, дружина затримується на роботі, а чоловік тим часом здійснив прибирання або приготував їжу. Так само дружина може допомагати чоловікові у його справах. Така взаємодопомога лише вкріплюватиме стосунки.

Разом з тим поняття сім'ї не треба плутати з поняттям шлюбу з огляду на те, що сім'я є складнішою системою відносин, ніж шлюб, й об'єднує не лише подружжя, але й їхніх дітей та інших родичів.

Відносини в середині родини можуть бути як персональні (наприклад, відносини між матір'ю й сином), так і групові (наприклад, між батьками та дітьми або ж між подружніми парами у великих сім'ях).

Сутність сім'ї відбивається в її функціях. Найважливішими серед них є репродуктивна, господарсько-споживча, виховна та відновлювальна функції.

Репродуктивна функція в собі містить відтворення в дітях численності батьків, тобто це кількісне та якісне відтворення населення. Варто зазначити, що її можна назвати найважливішою функцією. Адже народження дітей забезпечує продовження роду, передавання сімейних цінностей і традицій.

Господарсько-споживча функція сім'ї навпаки охоплює різні аспекти сімейних відносин: ведення домашнього господарства, дотримання домашнього бюджету, управління сім'єю тощо. При всьому цьому організація сімейного побуту та задоволення життєво важливих потреб усіх членів сім'ї є основними завданнями сімейного життя [5, с. 122].

Відомим психологом Г. Добровичем була виділена група мотивів, які спонукають людину до одруження, які найчастіше усвідомлюються. До них відносяться:

- обопільне акторство, коли молоді грають романтичні ролі;
- спільність інтересів, коли інтереси, загальне захоплення сприймається як кривність душ;
- уражене самолюбство, яке спонукає досягти бажаного за будь-яку ціну, стимулює азарт і жагу перемоги через володіння «непокірливим»;
- пастка неповноцінності, в якій зливаються воєдино установка подяки й відчуття реалізації «останнього шансу»;
- інтимний успіх, коли успіх у сексуальних стосунках зводиться до передбаченого хорошого шлюбу;
- взаємна легкодоступність, що дуже приваблює у дошлюбних відносинах;
- жаль, він у варіантах провини, боргу, сприймається, як «власна доблесть» і грає на сцені життя дуже шляхетну роль;
- порядність, коли шлюб стимулюється думкою найближчого оточення й відповідальністю за нього;
- вигода, коли людина знаходить у вигляді такого союзу пристановище, фінансовий і матеріальний добробут;

– помста, коли вибір партнера й одруження здійснюється «на зло кривдників»;

– страх самотності, коли шлюб виступає у ролі порятунку від своїх проблем, від самого себе, зі страху майбутнього життя [8, с. 167].

Варто зазначити, що дані мотиваційні модифікації можуть бути усвідомлені за умови, якщо вони не лукавлять самі із собою, їх наміри є серйозними, а відповідальність за сімейне життя сприймається в повному обсязі, вони мають шанс, що шлюб буде успішним. За словами І. С. Тургенєва, можна «дожити до любові». Проблема виникає у ситуаціях роздвоєння мотивів: декларується одне, зазвичай, говорять про кохання, і навіть самі починають у це вірити, а реальним спонукальним мотивом інше – акторство, жалість, помста, страх самотності та інше [6, с. 67].

Якщо говорити про психологічну сумісність, то це характеристика тривалої взаємодії між двома й більше індивідами, у процесі якої прояви стійких рис характеру не призводять до тривалих і нерозв'язних протиріч.

До того ж психологічна сумісність визначається, як взаємне ухвалення партнерів по спілкуванню і спільній діяльності, засноване на оптимальному поєднанні, схожості або взаємодоповнюваності – ціннісних орієнтацій, особистісних і психофізіологічних особливостей.

Згідно з цим, гармонію сімейно-шлюбних відносин з точки зору особистих параметрів визначають декілька основних елементів:

- емоційна сторона подружніх відносин, ступінь прихильності;
- подібність їх уявлень, бачення себе, партнера, соціального світу в цілому;
- подібність бажаних кожним із партнерів моделей спілкування, поведінкові особливості;
- сексуальна і психофізіологічна сумісність партнерів;
- загальний культурний рівень, ступінь психічної й соціальної зрілості партнерів, збіг систем цінностей подружжя.

Інші ж автори (Ю. Орлов, З. Гильд та З. Хрустальов) виділяють два підходи до розуміння сумісності, а саме:

- сумісність як набір якостей, які відповідають одна одній (прагнення лідирувати в одного підкріплюється бажанням підпорядковуватися – в іншого; спокій, розважливості обох членів подружжя спонукає до повного порозуміння);
- сумісність з урахуванням прагнення подружжя до вчинків і для пошуку гармонійних взаємин [1, с. 213].

Автори вважають, що перший варіант прогнозує, а другий – гарантує успішність шлюбу.

Наприклад, психологи виділяють сім основних рівнів подружньої сумісності:

- психологічна сумісність. Це не означає, що мовчазні підходять мовчазним, а балакучі – базікам. При цьому головне, щоб індивідуальні особливості партнерів не дратували один одного. Адже існують жінки, які цілком терпимо відносяться до щоденної чарки, яку чоловік випиває за ве-

черешню. Інші ж навпаки, алкоголю на дух не переносять. Те ж саме і щодо чоловіків. Одні терпляче ставляться до легкої безладу в квартирі, іншим же необхідно, щоб все було ідеально прибрано. Тут потрібно вміти приймати партнера з усіма його психологічними плюсами й мінусами. У такому разі психологи радять, що відносини будуть щасливими, бо вони разом із психологами прийшли до висновку, що щастя в будь-яких стосунках починається саме з психологічної сумісності. Її порушення, навпаки, призводить до зростання дратівливості;

– духовна сумісність. Кожна людина має свою модель сім'ї. У такому разі, коли люди одружуються, а дана модель у них різна, то їм буде складно жити разом, а спільне життя важко буде назвати щасливим. Доволі простий приклад, коли чоловік мріє посидіти на самоті біля телевізора, а дружина, навпаки, прагне щоденних розваг. За таких умов важко говорити про схожість, і, якщо вони навіть будуть старатися піти один одному назустріч, роздратованості все одно не уникнути. Із часом вона почне роз'їдати їхній шлюб;

– сімейно-рольова. У кожного існує уявлення про свою роль у сім'ї. Можна сказати, що часто дане уявлення залежить від того, що партнери бачили в сім'ях, в яких виховувалися. Наприклад, мати чоловіка у дитинстві весь час проводила на кухні за готуванням і прибиранням. У помешканні постійно панувала чистота і порядок, а на столі стояло смачненьке. Те ж саме чоловік захоче бачити і від своєї дружини. Для нього буде незрозумілим, якщо він прийде втомленим після роботи, а приготованого нічого немає або ж у квартирі безлад. А дружина, наприклад, на його запитання: «Що поїсти?», відповідь: «Хочеш їсти, приготуй омлет, усе необхідне в холодильнику», звичайно, викличе в нього образ і невдоволення. Тож, у такому разі перед весіллям треба разом помріяти про сімейне життя, аби зрозуміти, що кожен бачить у майбутньому. Якщо ж погляди не сходяться, то варто задуматися, перш ніж укласти шлюб;

– інтелектуальна сумісність. Для цього абсолютно обов'язково, щоб жінка та чоловік мали кандидатські дисертації. У такому разі набагато важливіше аби збігалися ставлення до поповнення знань і нової інформації. Адже коли подружжю немає про що поговорити, то вони почнуть шукати для себе інших співрозмовників на стороні. А дехто вважає, що це куди гірше зради;

– матеріально-побутова сумісність. Дане поняття стосується саме грошей. Зароблені гроші та їх витрачання може як зблизити, так і роз'єднати подружжя. Особливо, коли думки про те, куди їх потрібно вкласти зовсім розбігаються. Наприклад, добре зійдуться ті, хто складає гроші в потаємне містечко або ж навпаки розтрачує їх. А якщо дані погляди розбігаються – один хоче їх витратити, а інший складати, то доведеться домовлятися аби уникнути проблем у подальшому;

– педагогічна сумісність. Доволі великою проблемою можуть виявитися різні погляди на виховання дітей. Тож,

аби в подальшому не зруйнувати шлюб і, насамперед, не нашкодити дітям, такі питання потрібно обговорювати завчасно, перед тим як стати батьками;

– сексуальна сумісність. У даному питанні все доволі просто. Адже випадки глибокої сексуальної несумісності трапляються дуже рідко і, як правило, визначаються при першому контакті. Тож, психологи зазначають, що, коли пара досягла згоди на всіх шести попередніх рівнях, то проблем у сексі не буде [7, с. 112].

Окрім цього, психологи також розрізняють три види мотивації до укладення шлюбу:

– мотивація на факт шлюбу. У даному разі головною рушійною силою є намір укласти шлюб. Іноді це відбувається під впливом інших людей із реалізацією гасла «час!». У такому разі діє прийом найзаповітнішого бажання – одружитися або вийти заміж. При цьому загалом байдуже, який саме партнер знаходиться поруч і чи він взагалі підходить. Найважливіше, щоб він був і не заперечував проти створення сім'ї. Якщо ж такої людини поблизу немає – всі сили витрачаються на її пошуки. У багатьох випадках шлюб стартує саме за таких умов, особливо, коли людина має серйозну потребу реалізувати сім'ю і жити в шлюбі. Проблеми починають виникати, коли згодом зустрічається людина, яка здатна викликати сильне почуття. Даний варіант тоді сприймається, як психологічна зрада. Внутрішня переконаність свідчить про те, що законний чоловік був лише засобом у досягненні власних цілей;

– мотивація на визначений тип шлюбу. Даний випадок відноситься до впевнених людей, які шукають партнера, який може здійснити їх мрії, тобто, так би мовити, успішно вийти заміж. Наприклад, для дівчини шлюб із капітаном далекого плавання, дипломатом чи артистом, а для чоловіків – з дочкою відомих осіб, чиновників. У сучасному світі символом успішного заміжжя є шлюб із іноземцем чи іноземкою, багатою людиною та ін. Уже сам цей факт має негативне забарвлення. У такому разі проблеми також виникають, особливо коли на життєвому шляху з'являється хтось інший, наприклад, заможніший. Такі оціночні порівняння можуть відбуватися у житті багато разів, бо завжди можна знайти когось ще кращого;

– мотивація на певну людину. У даному разі обранець сприймається як реальна людина, з усіма своїми слабкостями та недоліками. Даний вибір є свідомим, і якщо на шляху трапиться хтось інший, то це нічого не змінить. Існує п'ять основних типів мотивації шлюбу, до яких зараховується: любов, духовна близькість, матеріальний розрахунок, психологічна адекватність і моральні роздуми.

С. І. Голод слушно наголошує: «У науковій літературі, хоч як не дивно, утвердився стереотип, який ідеалізує масову поширеність шлюбу з любові. Не переймаючись серйозною теоретичною аргументацією, старанно не відпрацьовуючи опитувальний інструментарій, деякі автори монографій, і статей видають суб'єктивно бажане за реальність. Цим вони свідомо чи несвідомо травмують психіку певної

кількості людей, спричинюючи виникнення трогенного ефекту. А саме, як у масову свідомість впроваджується (як публіцистичною, так і науковою літературою) думка про хіба що загальний вступ до шлюбу за коханням, то людина (особливо жінка), не відчувши почуття, вважає себе у кращому разі невдахою, живе у чеканні, що з'явиться велика пристрасть» [4, с. 69].

Проаналізувавши вищесказане, мотиви вступу до шлюбу стали зрозумілішими, а ось, як його зберегти, щоб не довелося через місяць подавати на розлучення, питання складніше.

Отож, життя в сім'ї неможливе без спілкування. Спілкування в сім'ї є ставленням членів сім'ї один до одного, їх взаємодією, обміном інформацією між ними, а також їхній духовний контакт. Спектр спілкування в сім'ї може бути дуже різноманітним. Крім бесід про роботу, домашнє господарство, здоров'я, життя друзів і знайомих, воно містить у собі обговорення питань, пов'язаних із вихованням дітей, мистецтвом, політикою тощо.

Від взаємодії в сім'ї залежить рівень задоволеності подружжям, їхнім сімейним життям. Процес спілкування й взаємодії залежить від рівня сумісності їхніх поглядів і цінностей. Не викликає сумніву той факт, що нервозність, невірноваженість замкнутість та інші негативні риси характеру є поганими супутниками взаємодії в сім'ї.

Наприклад, соціологічні дослідження показують, що при нормальних взаємних відносинах у дружніх родинах подружжя завжди ділиться між собою своїми проблемами й одержують при цьому моральну та психологічну підтримку. Проте цього не можна сказати про неблагополучні сім'ї.

Однак, звичайно, не буває ідеального спілкування в сім'ї, а саме, спілкування, яке складається тільки зі згоди. Зазвичай, подружні відносини неминуче проходять через протиріччя: сварки, конфлікти тощо. У даних випадках подружжю дуже важливо зрозуміти позицію один одного та поставити себе на місце іншого.

Окрім цього, в сімейному спілкуванні дуже важливі моральні принципи, головним з яких є повага до іншого та його «я». Адже у багатьох сім'ях дружини або чоловіки прагнуть зірвати свій поганий настрій на членах своєї родини. Вони починають дорікати, бурчати, робити зауваження та кричати. Звичайно, у результаті такої поведінки людина може одержати тимчасове полегшення, проте наслідки можуть виявитися доволі тяжкими. Одних починають мучити докори сумління за власну неправоту та нестриманість, а в інших – образа за несправедливе обвинувачення й докори. Як наслідок, дані чинники сприяють руйнуванню сім'ї.

Варто зауважити, що відсутність адекватної взаємодії та спілкування спонукає до того, що відносини між чоловіком і жінкою можуть не скластися, що призведе до негативних наслідків. Психологами встановлено, що існує взаємозв'язок між подружніми конфліктами та нервово-

психічними розладами. Відсутність взаєморозуміння в родині призводить до пригніченості, відчуженості, а також до погіршення психологічного та фізичного стану та значного зниження працездатності людини.

До основних компонентів спілкування відносяться: терпимість, співпереживання, поступливість і доброзичливість. Особлива здатність до спілкування – це вміння визнати цінність іншої позиції, навіть при розбіжності. Тільки таким чином можливо досягти гармонії у сімейному житті [4, с. 69].

Не можливо оминати той факт, що у сім'ї, окрім дорослих, у повноцінному спілкуванні бідують навіть діти. Спілкування є одним із основних чинників формування особистості дитини. Потреба в спілкуванні з'являється у дитини із самого народження. І вже у віці 2-х місяців, побачивши перед собою матір, дитина посміхається та радіє їй.

Також можна зазначити, що вчені виділяють декілька кризових періодів у розвитку родини, а саме:

- перший рік подружнього життя характеризується конфліктами адаптації один до одного, коли два «Я» стають одним «Ми». Відбувається еволюція почуттів, закоханість зникає і подружжя постають один перед іншим такими, які вони є. Відомо, що в перший рік життя родини ймовірність розлучень велика, до 30% загального числа шлюбів;

- другий кризовий період пов'язаний із народженням дітей. Народження дитини є серйозним випробуванням для сім'ї. У подружжя з'являються нові обов'язки по догляду за дитиною та його виховання. У зв'язку з цим, у них суттєво зменшуються можливості для професійного зростання й для реалізації своїх інтересів. У цей період можливі зіткнення поглядів подружжя та їхніх батьків у питаннях виховання дитини. Втомиленість дружини доглядом за дитиною може призвести до тимчасової дисгармонії в сексуальних стосунках;

- третій кризовий період співпадає із середнім віком спільного життя подружжя (10–15 років спільного життя), який можна охарактеризувати як взаємне насичення один одним і поява дефіциту почуттів;

- четвертий період конфліктності стосунків подружжя настає після 18–24 років спільного життя. Його виникнення часто збігається з наближенням періоду інволюції, виникненням почуття самотності, пов'язаного з відокремленням дітей, що підсилюється емоційною залежністю подружжя, їхніми переживаннями з приводу можливого прагнення одного з партнерів до сексуального виявлення себе поза сім'єю, «поки не пізно» [2, с. 45].

Тож варто розуміти, що сім'я – це складна взаємна робота, й аби її зберегти, потрібно пройти всі чотири періоди, а не здаватися на початку першого.

Висновки. Проаналізувавши дані аспекти подружнього сумісності, ми дійшли висновків, що психологічна готовність до шлюбу та сімейного життя є багатоаспектною проблемою, яка базується на психологічній сумісності

партнерів і включає в себе питання формування статевої ідентифікації особистості, її розвиток, оволодіння стереотипами чоловічої та жіночої поведінки тощо. До того ж, благополуччя сім'ї залежить від специфіки засвоєння ролей чоловіка і дружини, батька і матері, знання та уявлення про себе як людину певної статі із специфічними потребами, ціннісними орієнтаціями, мотивами, інтересами і формами поведінки, а також уявленнями про сімейне життя, що служить психологічною основою шлюбу й впливає на міжособистісні відносини подружжя. Тож, для кожної дорослої людини шлюб означає збагачення, наповнення свого життя новим значенням і змістом. Молоді люди вірять у те, що життя стане кращим, цікавішим після того, як вони візьмуть шлюб. Такі сподівання лежать в основі сім'ї, яку вони вирішили створити.

📖 Список використаних джерел

1. Андреева Т. В. Семейная психология : учеб. пособ. Санкт-Петербург : Речь, 2004. 213 с.
2. Дементьева И. Ф. Первые шаги брака: проблемы становления молодой семьи. Москва : Наука, 1991. 109 с.
3. Дружинин В. М. Психология семьи. Москва : КСП, 1996. 160 с.
4. Эйдемиллер Э., Юстицкис В. Психология и психотерапия семьи. Санкт-Петербург : Питер, 2000. 669 с.
5. Ковалёв С. В. Психология современной семьи : книга для учителя. Москва : Просвещение, 1988. 208 с.
6. Обозов Н. Н., Обозова А. Н. Диагностика супружеских затруднений. *Психологический журнал*. 1982. Т. 3, № 2. С. 147–151.
7. Обозова А. Н. Супружеская совместимость – фактор устойчивости брака. *Личность в системе общественных отношений*. Москва, 1983. С. 121.
8. Румянцева Т. В. Психологическое консультирование: диагностика отношений в паре : учеб. пособ. Санкт-Петербург : Речь, 2006. 176 с.

Дата надходження до редакції
авторського оригіналу: 26.04.2019

Кошова Юлія, Кірюхіна Марина, Хомяк Ольга. Супружеская совместимость в психологическом аспекте.

А *Посвящается супружеской совместимости в психологическом аспекте. Важная роль в ней отводится добрым отношениям. Характеризуется роль и место психологии в данном аспекте, подчеркивается, какую роль она играет в построении брака. Так же проанализированы мотивы, побуждающие человека к браку, мотивация, которая им движет. Выделяется несколько кризисных периодов в развитии семьи, четыре своеобразных периода, пройдя которые, можно быть уверенным, что семья продержится, ведь не зря говорят, что любовь – это в первую очередь большая и кропотливая работа. Актуальность данной статьи не вызывает никаких сомнений, ведь вопрос супружеской совместимости всегда будет важным. Авторами проведена значительная работа по супружеской совместимости в психологическом общении. Отмечается, что для каждого взрослого человека брак означает обогащение, наполнение своей жизни новым значением и смыслом.*

Ключевые слова: семья; супруги; совместимость; психология; аспект; брак

Kosheva Yulia, Khomyak Marina, Kirukhina Olga. Marital Compatibility in Psychological Aspect.

S *The paper is devoted to marital compatibility in the psychological aspect. An important role in it is given to relationships, before the couple married. Author characterizes the role and place of psychology in this aspect, therefore, what role it plays in the construction of marriage. Motives those inspire a person to marry, as well as the motivation that drives person are analyzed. Authors of the paper distinguish some crisis periods in the development of the family, four distinct periods, after those one can be sure that the family will survive. It is not in vain that love is at first and foremost a great and troublesome work. The relevance of the topic of this paper is beyond doubt, because the question of matrimonial compatibility is always relevant and important. The authors carried out a good work on marital compatibility in psychological communication. It is noted that for every adult person marriage means enrichment, filling his/her lives with new meaning and sense.*

Key words: family; marriage; compatibility; psychology; aspect; marriage

Кошева Юлія Володимирівна, викладач циклової комісії соціально-гуманітарних дисциплін Кременчуцького льотного коледжу Національного авіаційного університету

E-mail: yualia-kosh@yandex.ua

Кірюхіна Марина Володимирівна, голова циклової комісії соціально-гуманітарних дисциплін Кременчуцького льотного коледжу Національного авіаційного університету

E-mail: marinaarina1230@gmail.com

Хомяк Ольга Володимирівна, викладач циклової комісії соціально-гуманітарних дисциплін Кременчуцького льотного коледжу Національного авіаційного університету

E-mail: khomyakOlya@meta.ua